

DECIZIE

23 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tatiana Răducanu
Sveatoslav Moldovan

examinând recursul declarat de către Ion Boșcaneanu

în pricina civilă la cererea Inei Gulimova și Judecătoriei raionale Zavodsc, orașul Nicolaev, Ucraina cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite a hotărârii judecătorești străine

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 august 2009 prin care s-a dispus recunoașterea și încuviințarea executării silite în Republica Moldova a hotărârii Judecătoriei raionale Zavodscorașul Nicolaev, Ucraina din 16 iulie 2008

constată:

La 01 iunie 2009, Ina Gulimova și Judecătoria raională Zavodscor or. Nicolaev au depus cerere în instanța de judecată cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite a hotărârii judecătorești străine.

În motivarea cererii creditorul Ina Gulimova a indicat că Ion Boșcaneanu nu acordă ajutor material la întreținerea fiului minor Vadim, născut la 11 octombrie 2001.

Prin hotărârea Judecătoriei raionale Zavodscor or. Nicolaev, Ucraina din 16 iulie 2008, care se cere să fie recunoscută și executată în Republica Moldova, a fost încasată de la Ion Boșcaneanu în beneficiul Inei Gulimova, pensia pentru întreținerea fiului minor Vadim, născut la 11 octombrie 2001 în mărime de 1/4 din salariu și alte venituri dar nu mai puțin de 30% din necesitățile corespunzătoare vârstei copilului, începând de la 10 iunie 2008 până la atingerea de către copil a majoratului precum și taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 7,50 grivne.

Solicită recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul RM a hotărârii Judecătoriei raionale Zavodsc or. Nicolaev, Ucraina din 16 iulie 2008.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 august 2009 s-a dispus recunoașterea și încuviințarea executării silite în RM a hotărârii judecătoriei raionale Zavodscor or. Nicolaev, Ucraina din 16 iulie 2008, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Inei Gulimova împotriva lui Ion Boșcaneanu cu privire la încasarea pensiei de întreținere, prin care s-a încasat de la Ion Boșcaneanu în beneficiul Inei Gulimova pensia pentru întreținerea fiului minor, Vadim Boșcaneanu,

născut la 11 octombrie 2001 în mărime de $\frac{1}{4}$ din salariu și alte venituri dar nu mai puțin de 30 % din necesitățile corespunzătoare vârstei copilului, începând de la 10 iunie 2008, până la atingerea de către copil a majoratului, precum și taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 7,50 grivne sau echivalentul acestei sume bănești în lei moldovenești la momentul executării încheierii.

La 11 septembrie 2013, Ion Boșcaneanu a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 august 2009, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii recurate și restituirea pricinii spre rejudecare în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că la 30 august 2013, a recepționat înștiințarea executorului judecătoresc Liliana Bogdan, cu adresa juridică or. Strășeni, str. Mihai Eminescu 5A în care menționează că deține procedura executorie nr. 1277-3-09 intentată în baza documentului executoriu nr.2-180/09 din 11 august 2009 emis de Curtea de Apel Chișinău privind încasarea pensiei alimentare în mărime de $\frac{1}{4}$ din salariu și toate veniturile până la atingerea majoratului copilului, în beneficiul creditorului Ina Gulimova.

Recurentul își exprimă nedumerirea de ce nu a primit încheierea în cauză prin poștă sau aviz recomandat ci numai prin intermediul executorului judecătoresc, ținând cont de faptul că în acest răstimp s-a aflat în țară.

Susține cu toată responsabilitatea în fața legii că a făcut cunoștință cu copia încheierii recurate la 30 august 2013.

Consideră că prin încheierea respectivă i s-a încălcat dreptul la apărare prevăzut de Codul de procedură civilă și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată prin Hotărârea Parlamentului nr. 1298 din 24 iulie 1997.

Menționează că ședința judecătoriei raionale Zavodscor or. Nicolaev s-a petrecut în limba ucraineană, pe care nu o înțelege, iar cu traducător din partea instanței Ucrainene nu a fost asigurat.

Susține că hotărârea motivată a judecătoriei raionale Zavodscor or. Nicolaev, Ucraina din 16 iulie 2008 nu a primit-o și respectiv nu a avut posibilitatea de a o contesta ca să-și expună dezacordul asupra ei.

Afirmă că instanța nu a ținut cont de declarațiile sale unde a menționat că la momentul când s-a căsătorit cu Ina Gulimova, ea deja avea copil, ceea ce se confirmă prin faptul că Vadim este născut la 11 octombrie 2001, iar căsătoria a avut loc la 08 noiembrie 2002.

Relatează că Ina l-a născut pe Vadim în Spania și deoarece ea nu avea actele în regulă l-a momentul nașterii copilului a fost internată în baza poliției sale de asigurare.

Mai indică că Ina Gulimova având actele recurentului cu ea, a dat numele acestuia de familie copilului fără acordul său.

Totodată indică că atunci când a dorit să înfieze copilul și să-l înregistreze în buletin Ina Gulimova i-a refuzat și menționa că special a modificat familia copilului în Boșchenean, ca ultimul să nu aibă nici un drept asupra copilului.

Consideră că dacă instanța a dispus încasarea pensiei de întreținere pentru un copil aflat în altă țară, ar trebui ca acesta să poată să-l viziteze, să poarte numele de familie corect Boșcaneanu și nu Boșchenean.

De asemenea indică la faptul că și lui i s-a schimonosit numele, iar toate aceste neclarități urmează a fi examinate într-un proces de judecată.

Afirmă că instanța nu i-a înmănat copia cererii de recunoaștere a hotărârii judecătorești raionale Zavodscor or. Nicolaev din 16 iulie 2008, nici actul oficial care confirmă rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești străine, nici copia hotărârii care urmează a fi pusă în executare și nici actul care confirmă că hotărârea străină i-a fost expediată pentru a face cunoștință.

Consideră că instanța nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au avut importanță pentru punerea în executare a unei hotărâri străine, ceea ce a dus la încălcarea și aplicarea greșită a normelor de drept material și normelor de drept procedural.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul ca fiind depus cu omiterea termenului de declarare a acestuia din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

După cum denotă actele cauzei, încheierea Curții de Apel Chișinău prin care a fost dispusă recunoașterea și încuviințarea executării silite a hotărârii judecătorești raionale Zavodscor or. Nicolaev, Ucraina din 16 iulie 2008, a fost emisă la 11 august 2009.

Tot materialul probator atestă că copia încheierii nominalizate a fost expediată în adresa recurentului Ion Boșcaneanu la 28 noiembrie 2009, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire (f. d. 24).

Cu toate acestea, recursul a fost declarat de către Ion Boșcaneanu numai la 11 septembrie 2013, adică peste patru ani și o lună, respectiv, în afara termenului legal de 15 zile, prevăzut de art. 425 CPC.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului Ion Boșcaneanu cu referire la faptul că de încheierea Curții de Apel Chișinău recurată a luat cunoștință doar la 30 august 2013, prin intermediul executorului judecătoresc, deoarece materialele cauzei atestă că recurentul a fost prezent la ședința de judecată din 11 august 2009, dată la care de altfel a fost pronunțată și încheierea recurată (f. d. 17).

Mai mult ca atât, din conținutul procesului verbal al ședinței de judecată din 11 august 2009 rezultă că participanților la proces le-a fost explicată încheierea, procedura și termenul de atac împotriva ei (f. d. 18).

În acest context, instanța de recurs consideră necesar de menționat și faptul că având la cunoștință despre existența prezentei cauze și examinarea ei, Ion Boșcanean trebuia să întreprindă toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță fapt, însă, ignorat de aceasta, ce a generat omiterea termenului prescris la depunerea apelului.

Având în vedere că prin operarea modificărilor și completărilor la Codul de procedură civilă prin Legea nr. 155 din 05 iulie 2012, în vigoare de la 30 noiembrie 2012, art. 409 CPC, care prevedea restituirea recursului în asemenea cazuri, a fost exclus, recursul declarat de către Ion Boșcaneanu, în sensul art. II alin. (6) al legii menționate, urmează a fi respins ca tardiv cu menținerea încheierii contestate.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge recursul declarat de către Ion Boșcaneanu.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 august 2009 în pricina civilă la cererea Inei Gulimova și Judecătoriei raionale Zavodsc, orașul Nicolaev, Ucraina cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite a hotărârii judecătorești străine.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tatiana Răducanu

Sveatoslav Moldovan